Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

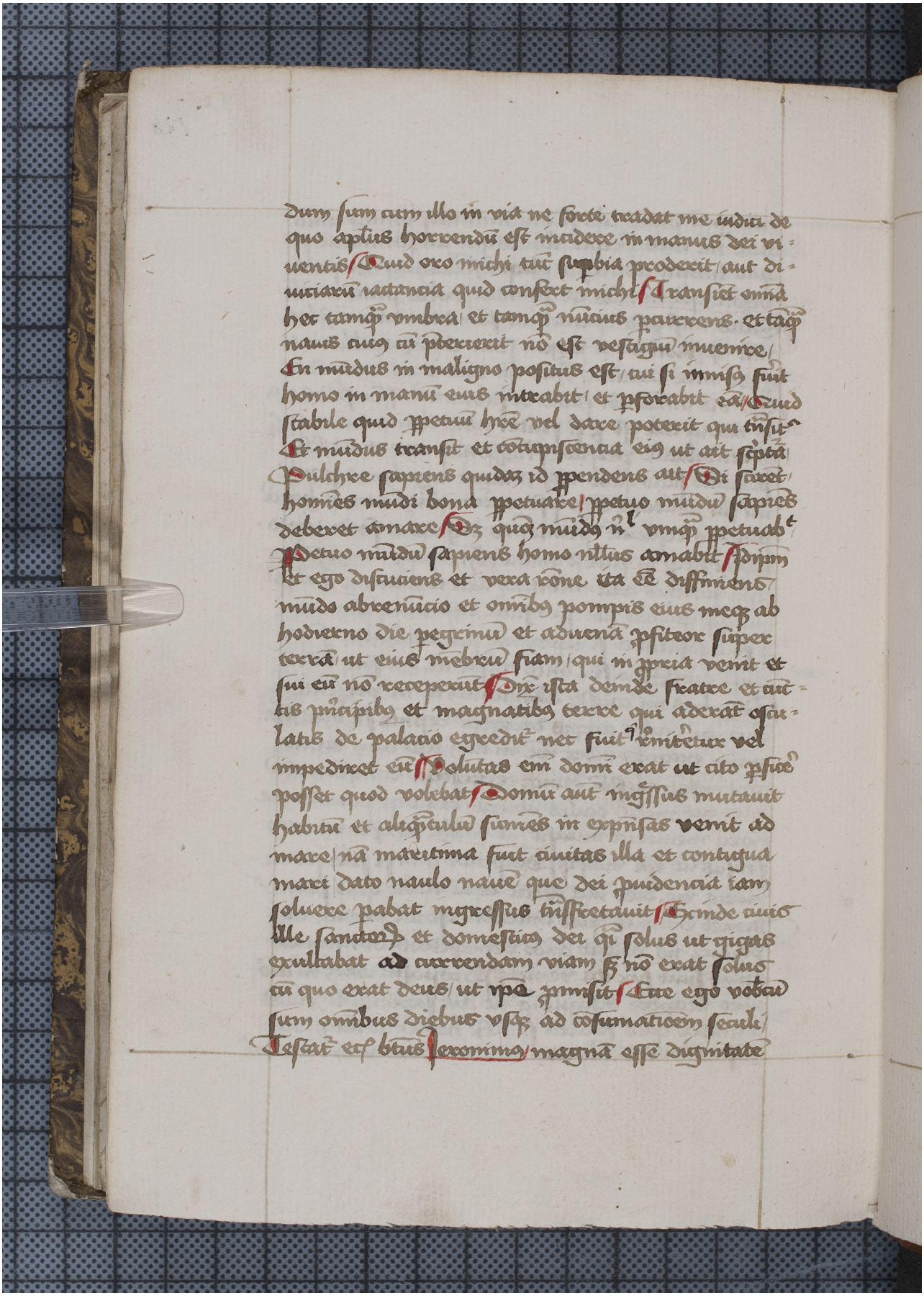

dum sum cum illo in via ne forte tradat me iudici de
quo aplus horrendu est incidere in manus dei vi=
uentis. Quid oro michi tuc superbia prodesit aut di=
uitiarum iactancia quid conferet michi. Transiet omnia
hec tamq umbra et tamq nuncius pauerens. et tamq
nauis cuiq cui pertransiit no est vestigium inuenire.
En mundus in maligno positus est cui si immisq fuit
homo in manu eius intrabit et pforabit ea. Quid
stabile quid ppetuu hic vel dare poterit qui transit
et mundus transit et concupiscencia eius ut ait sapiens
Pulchre sapiens quidq id ppendens ait. Di sapiet
homies mundi bona ppetuare. ppetuo mundu sapies
deberet amare. Qz quiq mundu n vmq ppetuab
ppetuo mundu sapiens homo nitius amabit. Idcirco
et ego distruens et vera rone ita et diffiniens
mundo abrenuncio et omnibq pompis eius meqz ab
hodierno die pergemu et adiuena pfiteor super
terra ut eius membru fiam qui in ppria venit et
sui eu no receperunt. Ore ista deinde fratre et aut=
tis principib et magnatibq terre qui aderat ocu=
latis de palacio egredit nec fuit qui emittetur vel
impediret eu. Solutas em domi erat ut cito pfice
posset quod volebat. Domu aut ingressus mutauit
habitu et aliqualiu sumes in expnsas venit ad
mare. na maritima fuit ciuitas illa et contigua
mari dato naulo naue que dei prudencia iam
soluere parabat ingressus transcetauit. Deinde iuuo
ille sanctus et domestica dei qi solus ut gigas
exultabat ad currendam viam qz no erat solus
cu quo erat deus ut ipe pmisit. Ecce ego vobcu
sum omnibus diebus vsqz ad consumacionem seculi.
Testat et btus Jeronimus magna esse dignitate